

päwa ette, ja siis on kibbe nuhtlus
warga palk.

6.

Kerwade laulda,

Südda hüppab rõmustades,
Tälwe aeg on möda läind;
Lumme kartet süllatades,
Päike meile soia teind.

Metsad löwad pakkatama,
Kohho: ma jo haljandab;
Drras wõrsud, ke:swatama
Kohket wilja ruttustab.

Utsad, luhhad, arrud, sood
Woids wõtwad kaswada,
Tälwe lumme wessi wõud
Landsid uelle wägge ka.

Syitk laulab, leofenne
Lendab lauldes, käägi löbb
Dinna wisi, päsofenne
Poegedele peesä teeb.

Wiimsed lomad, peesä kaitstes,
Pari miina ruttawad.
Suise ello rõmo maitstes
Karja lapsed distawad.

Wannad, nored, mingem tõle
Harriqem maod keiaest wäest;
Siis ei tulle waeius peale,
Siis saab leiba ommast läest!

